

## ПІСНЯ 882

Перший: Справжній тобі гербарій –  
Гроші на деревах! –  
Ідеш і зриваєш, і сієш по снігу..  
Та не такий там уже й мед,  
Скажіть мені:  
А коли на кожному дереві  
сидить по кілька ворон в інеї –  
Хіба ж це гербарій?  
А словник безсилий..

Другий: Шапки нема,  
Кожуха нема – хіба це зима?

Третій: А я написав там оду латинською мовою, Починається так:  
"Донесення" –  
дві крапки –  
"Нарешті" – знак оклику –  
"Ріка прийняла кригу" – знак оклику, А може, й кома –  
"Дала поцілувати рученьку свою".

Другий: Що не кажіть, а в наш час  
Просто неможливо без латини –  
А хто з нас знає,  
Як, наприклад, по-їхньому "плакуча верба"?

Перший: Ох, дай Боже пережити цюю зиму.